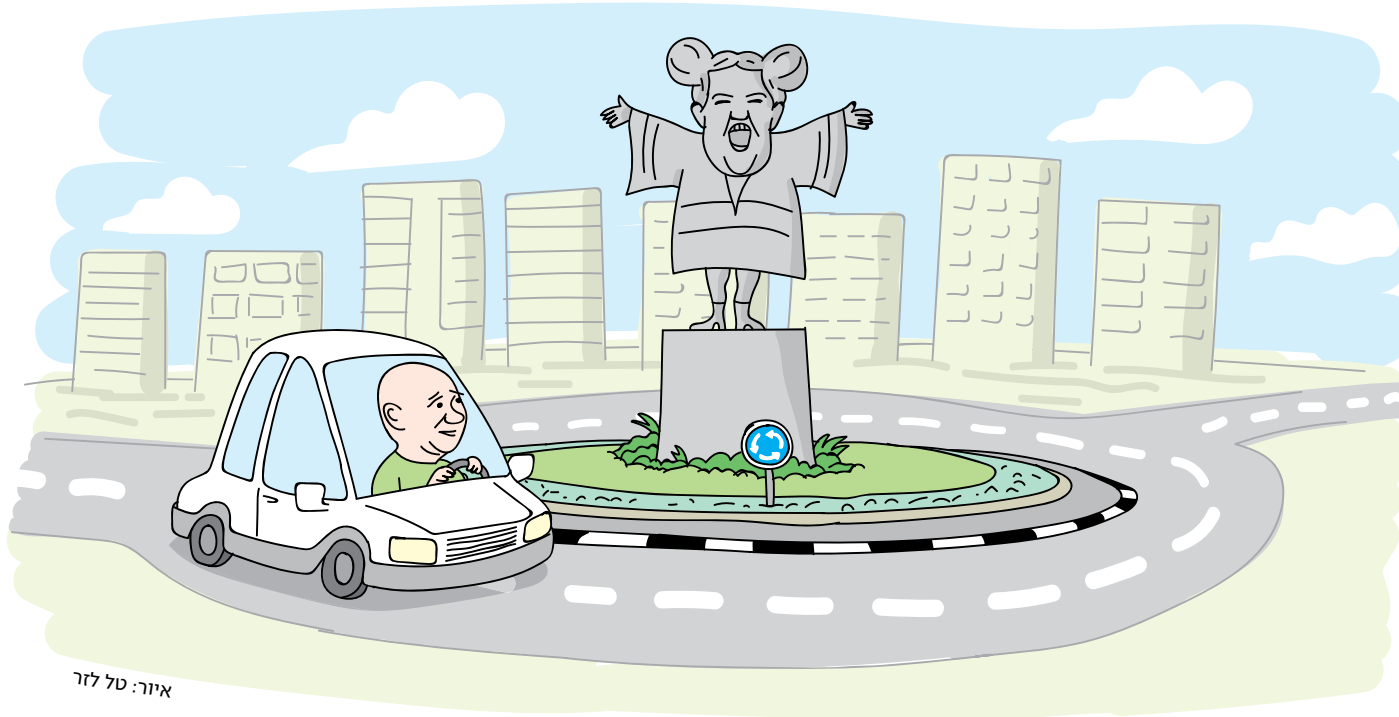

יאיר ניצני מרים גבה

איור: טל לזר

מדינה צעצוע

צריך לשנס מותניים ולהתחיל להתארגן על האירוויזיון, כדי שלא נעשה בושות כשכל אירופה מסתכלת

אי אפשר לברוח מזה: האירוויזיון מזוהה עם הקהילה הגאה, וצריך להביא את זה בחשבון באירוח התחרות. נכון, תל אביב היתה יכולה להיות קלאסית למטרה הזאת, אבל נטע כבר הבטיחה ירושלים, ועכשיו, כשטראמפ כבר הכיר בה כבירה, יהיה חבל לא לנצל את ההזדמנות להפוך אותה בכמה נגיעות קלות לא רק לעיר הקדושה, אלא גם לעיר העליזה בעולם שמונגשת לקהילה.

לא יקרה כלום אם נשנה את מגדל דוד למגדל דוד ויהונתן, זה לגמרי מהתנ"ך. בכותל אפשר לייצר מתחמים נפרדים לגברים, לנשים ולכאלה שלא רוצים להתחייב. תיירים גאים אוהבים שופינג ומותגים, ולשם כך אפשר לשנות את שם הרובע הארמני לרובע הארמני.

האירוויזיון הוא הזדמנות מצוינת לשווק את ארצנו היפה. כל מדינה מארחת מכינה סרט יפה על נופיה ועל מנהגיה המקסימים. חשוב שבסרט יראו את כל הציודים המגוונים שלנו: חיילות בקרקל, חרדים בכותל, גייז על משאית, דוכן פלאפל, נופי הכנרת, טרקטור עברי בקיבוץ, מלונות הכל כלול באילת, האריה השואג בתל חי, והנמר שאוכל במבה שזרקו לו בספארי. כדי לשמור על אותנטיות, חשוב שלצד האטרקציות הרגילות נציג גם את הצדדים הפחות ייצוגיים שלנו, באווירת "מפסי" קים להתנצל": סרטון השוקולד במטוס, הקטטה בברכה, הילד שצולם מקלל שוטר והאימהות שהולכות מכות בגן משחקים.

כחלק מחיזוק כוח ההרתעה שלנו, עמים אחרים צריכים לדעת שלא כדאי להתעסק איתנו, ושיש לנו היכולת להילחם עליו ולבאס. לכן, בסרט האירוויזיון אפשר להזכיר איך הושבנו את השגריר הטורקי על כיסא נמוך, איך קראנו לאפריקנים סרטן, ואיך הגשנו לראש ממשלת יפן קומפוט נעליים. ליד השיר "I'm Not Your Toy" זה מסר מצוין להעביר לעולם, שעדיין מעז לא לתמוך בנו בעניין ביטול הסכם הגרעין. ●

yairn@israelhayom.co.il

להתארגן על האירוויזיון הבא, כדי שהאירוע החשוב יעבור בשלום ולא נעשה בושות כשכל אירופה מסתכלת. לאור הג'ירו ד'איטליה המוצלח, אפשר לומר שהמדינה בהחלט ערוכה לאירוע גדול, אבל צריך לזכור שמאז האירוויזיון הקודם בישראל עברו 20 שנים, שבהן לא מעט השתנה. סימן ראשון לשינוי הוא שנטע קטעה את שרשרת התימנים (או נכון יותר להגיד: ניפצה את תקרת הלחוח) שזכו בתחרות. למרות זאת, יש כאלה שמתעקשים שגם השנה היה לתימנים חלק חשוב בזכייה, שכן מוצאו של הלופר מתימן ושמו המקורי היה פלפלופה.

ראשית, חשוב למנות

אחראי לאירוע, כדי שיהיה מי שיטפל בהכנות, ובעיקר, כדי שיהיה אפשר להאשים אותו בכל התקלות שעוד יגיעו. בינתיים כבר הספקנו לשמוע על מריבות בין שרת התרבות והספורט-אלי גנט מירי רגב לשר התקשורת וחובב הרובוטים איוב קרא, בשאלה מי יהיה הממונה על האירוע. עם כל הכבוד לשינויים, אני מציע להתייחס לנושא בכובד הראש הראוי ולמנות שר מיוחד לענייני אירוויזיון, ועדיף שיהיה אישיות אהודה שמגיעה מחוץ לפוליטיקה המקובלת. זה צריך להיות משהו אהוב, חובב אירוויזיונים, שחי את הז'אנר, בעל ניסיון, ועדיף ממוצא תימני. אני מציע את אחד הזוכים הקודמים – יזהר כהן, גלי עטרי או דנה אינטר-נשינול, ואם יורדים מהמוצא, גם אילנית או צדי צרפתי באים בחשבון.

סוגיית המנחים בתחרות היא קריטית. תמיד חשבו שצריך שילוב של יופי מקומי, בינלאומיות וזהירות ואבק כוכבים, אבל זאת חשיבה מיושנת. הגיע הזמן לצמד שמייצג את ישראל האמיתית: עומר אדם וג'ידי גוב, או אייל גולן ואביב גפן, ואולי אפילו אופירה וברקו. לבי רקו יש גם ניחות בינלאומי חוצה ז'אנרים, כי הוא כבר תפס למישהו בכיכובו במשחק כדורגל, וגם קיבל בעיטה בראש משחקן אירופי.

עבר כמעט שבוע

מאז הזכייה הגדולה באירוויזיון, ולפני שאני ניגש לתורם רעיונות להפקת האירוע הגרנדיוזי בירושלים, צריך לדון בנושא נטע ברזילי הנפלאה, בתקווה שהשר דרעי כבר יודע במי מדובר. איך שלא נסתכל על זה, נטע היא אוצר טבע ומשאב לאומי, וכדאי שההורים שלה יתרגלו למצב החדש. כי מעתה והלאה היא משולה לכנרת, לארגו תפוזים או לשדה גז – המדינה צריכה לשמור עליה היטב (זה הזמן להצמיד לה מאבטחי שב"כ), אבל מותר גם להפקיע אותה לטובת האינטרס הציבורי.

לא סתם הנשיא וראש הממשלה דאגו להתקשר אליה ולצטט את ה"כפרה עליכם". ייתכן שיוחלט גם לעדכן את ההמנון בשורה "להיות עם חופשי בארצנו, ארץ ציון כפרה עליכם" (זה גם מתנגן מצוין). בנוסף, מן הראוי ששיבת הממשלה הבאה תיפתח כשכל השרים שעדיין יש להם שיער עוברים לתסרוקות נטע ברזילי.

משאב לאומי הוא משהו שצריך לפתח, לקדם ולמממן. אני מציע לקרוא על שם נטע כיכר בירושלים (אם לטראמפ מגיע, אז גם לה), שיהיה מותר לנסוע בה רק בלופ, על שם הלופר שלה. עם כל הכבוד להמצאות זניחות כמו הדיסק און קי או ווייז, ברור שהן מתגמדות מול הלופר, הסמל הלאומי החדש. הגיע הזמן שמשרד החינוך ידאג לשמר את המורשת הזאת ולהכניס למקצועות החובה בבתי הספר "לימודי לופר", כולל בחינות בגרות ברמה של 5 יחידות. כדאי שהתעשייה הצבאית ורפאל לא ישקטו על השמרים ויתחילו בפיתוח הדור הבא של הלופר. בכלל, מכיוון שהמושג "סטארט-אפ ניישן" קצת נשחק, אפשר לבצע מתיחת פנים לתעשיית ההייטק ולמממן את ישראל כ"לופר ניישן". אלפי עובדים בפריפריה יעברו במפעלים לייצור לופרים, ונוכל גם לשלוח במתנה לופרים הומניטריים למדינות נחשלות באפריקה.

עד האירוויזיון בשנה הבאה כדאי להוציא שטר שעליו יתנוסס דיוקנה של נטע, למען התיירים שיגיעו לתחרות. השטר יהיה על סך 800 שקלים, הסכום שייגבה מהם על נסיעה מנתב"ג לירושלים, כולל כריך בשדה. גם יהיה אפשר לשטול בו צ'יפ אלקטרוני, שבמקרה של תשלום שלא כנגד חשבונית מס ישמיע קרקור של תרנגולת. אחרי שדאגנו לנטע, צריך לשנס מותניים ולהתחיל